

EMPORDA FEDERAL

Terra de llibertat Jo'n dia del EMPORDA en una sola paraula.

Preus de subscripció

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora. 1'25

Setmanari d'U. F. N. R.

Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

Número solt 10 cents.

atrasat 20

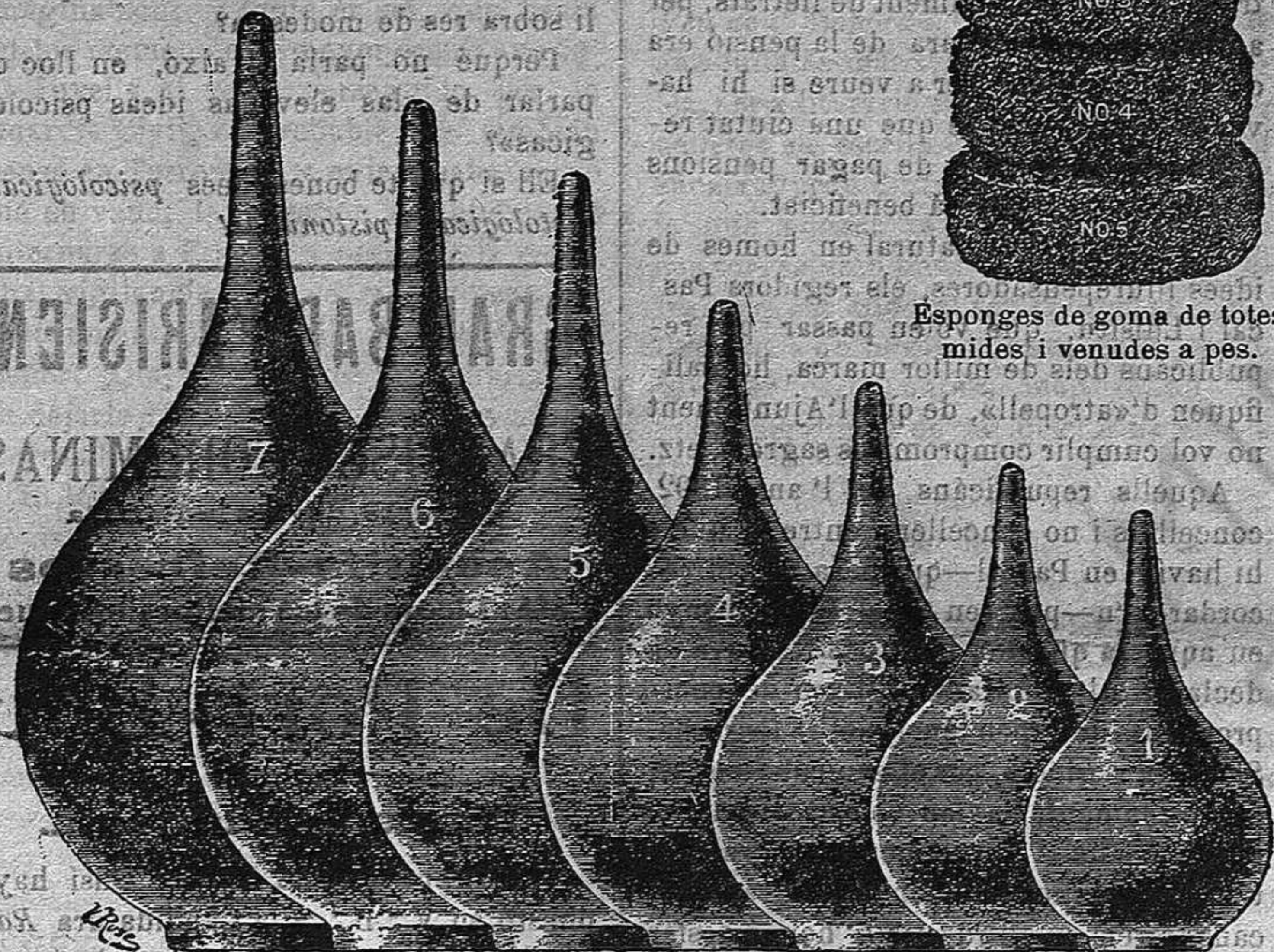
Any VII

Figueres 17 de Febrer de 1917.

Núm. 312.

Moderna Farmacia Cusi

Secció especial d'Ortopèdia

Esponges de goma de totes mides i venudes a pes.

Peres totes d'una pesa, punta cònica llarga, qualitat superior per a lavatives, rentar dentades, lavatges, etc., molt superiors a les de canula d'os. Números 1 al 8. Preus módics. Per a preus d'aquests i demés articles d'Ortopèdia, demanis el catàleg il·lustrat de la MODERNA FARMACIA CUSI.—FIGUERES.

GRANS MAGATZEMS PUIG PARIS

Immens assortit en Panyeria i novitats per a la SASTRERIA A MIDA

GRAN BAZAR DE ROBA FETA per a Homes, Joves i Nens Trajos Llana i Vellut desde 5 ptas. a 125

ABRICS desde 10 ptas. a 125 Gran Chic en Corbates, Camises, Colls, Punys, Genres de punt, Lligues, Elastics, Mocaduria, Guarda-pols, Guants, Carteres, Boquilles, Bisuteria, Perfumeria, etc.

Especialitat en Bufandes d'alta Novitat

Sempre lo mes nou i mes barato.

PREU FIXE

L'hora de passar comptes

Referint-nos a coses concretes, hem vingut remarcant en aquestes columnes la deixadesa de l'Estat espanyol, l'abandono en que te tots els seus serveis, del que resulta que els diners que surten de les butxaques del contribuïent no serveixen per a el benefici general del país. Pero damunt dels defectes inombrables dels serveis de l'Estat, hi ha que afegir-hi altres defectes més irritants que sublevarien els pobles que no fossin tant insensibles o políticament corromputs com els d'Espanya. Els ministres, directors generals quefes de província etc. etc. a la seva incapacitat, a la seva desconeixensa de la realitat, a la seva mandra davant de l'imens treball a empendre, hi hafegeixen, obrant en nom de l'Estat, el sentit de soperbia de que esta posset l'Estat envers les regions i municipis i ademés del sentit de soperbia en l'ordre moral, abusant de tenir com vulgarment diem, «la païella pel manec» en tot fant alló que també, vulgarment, entre ls jugadors, se'n diu «cobrar en porta». Tracten a les províncies i als municipis despoticament i de mes a mes els hi carreguen tots els gastos, els hi

escatimen tots els beneficis i queden a deure per no pagar mai més. Ja veieu si en el Congrés se n'hi asseuen de diputats com el cacic Cusi, que tots diuen als seus electors que volen el «be del país» i el be del país es lo que precisament resulta sacrificat, tant per les conveniencies polítiques com per les particulars i il·legítimes dels amos i subalterns de l'administració i de la política. Pero quan la gent d'allà Madrid es significa mes en el seu modo despotic de governar, es quan se tracta del desenrotlló de la vida de Catalunya, de l'enlairament i de l'intensificació de la nostra cultura catalana. Comprenen, la gent d'allà dalt, que la cultura catalana es l'espasa que fatalment ha de matar el seu domini injust i llavors a la seva tendencia habitual de no fer res ni deixar fer als organismes locals, s'hi afegeix la passió, aquell sentit de raça del qual no s'poden despendre ni els homes que militen en els partits d'esquerra, en les terres de parla castellana. El cas de la Diputació de Barcelona, del qual per mes que s'en parli no s'refregarà mai prou pels bigotis de la gent centralista i dels amics d'aquesta gent, es la demostració mes descarnada d'aixó que venim dient.

Aquella entitat havia fet un presupost per a creació d'escoles i altres medis de desenrotlló de cultura. El ministre Sr. Alba, qui diu que resulta ser el mes reformador, va desautoritzar aquell presupost. La Diputació va acordar que una Comissió anés a parlar amb el Ministre i el Governador va suspendre l'acort. Va acordar la Diputació fer una exposició de treballs realitzats en algunes de les seves escoles i el governador va suspendre l'acort. Va acordar la Diputació obrir un concurs entre catedràtics per a una plaça de professor d'una de les seves escoles i el governador va suspendre l'acord. D'aquesta política que consisteix en entrebancar les obres de cultura catalana amb qualsevol excusa, ja ne'm vist també exemple en la nostra comarca i ciutat amb el telefon i la Biblioteca Popular. Els servidors del cacic Cusi desde el conservador Moragas als nomenats republicans que continuen la feina d'aquells qui ja combaten an en Pi Margall, han fet tot lo que han pogut per a que no fos dit que la Mancomunitat de Catalunya i el nostre Ajuntament realitzaven obres de progrés i de cultura. I son aquestos els que diuen que la política s'ha de deixar per a treballar pel be del país. Ells que tot ho sacri-

fiquen a la política insensata dels governants d'Espanyal. Les ara, en l'hora de les eleccions, que hem de recordarnos de totes les maldats dels monárquics i dels seus aussiliars d'aquestos qui actuen amb el nom de republicans ajudant als monárquics en cada cas i en cada lliuita electoral, desde fa molts anys. MAGATZEMS DE VINS FABRICA DE LICORS Y ANISATS DE NARCIS PEY Ample, 22 i Progrés, 23 i 25. Figueras Per manca de salut i no poguer atendre-ho, cediré en bones condicions el comerç qu'encapsala aquestes ratlles i al qu'he vingut dedicant-me desde fa mes de quaranta anys. Donaré detalls a qui els demani. Per plegar del negoci.—En Miquel Puig, se ven tots els utensilis i demés efectes del negoci d'olis, com son: barrils, bocoys, mesures, dipòsits de llauna de distintes cabudes, dos bàscules de 16 mil kilos d'alcanes, una horizontal i l'altra vertical per pesar bocoys sistema Marlén (patentat). tot en perfecte estat. Dirigir-se al interessat.

Unió Federal Nacionalista Republicana DE L'EMPORDÀ

JUNTA COMARCAL

El Comitè permanent d'aquesta Junta Comarcal, per causes absolutament agenes a la seva voluntat s'ha cregut obligada a variar els noms d'un dels candidats del partit per a les vinentes eleccions de diputats provincials.

El Comitè, atenguent al precari estat de salut del Dr. Tutau, segons se posa de manifest en la carta que a continuació copièm, i malgrat haver dit senyor acceptat per escrit i ratificat vervalment l'acceptació amb posterioritat, ha considerat de justícia accedir als seus precs rellevant-lo del compromís contret.

Amb sa conseqüència aquest Comitè tinguent present la necessitat de portar a la lluita les majors garanties d'èxit i per a ell l'esplet d'energies d'una joventut asciesada i entusiasta, ha proclamat candidat per a substituir al Dr. Tutau, al digníssim i ferm correligionari, **En Pere Bosh i Bosch** conegut comerciant figuerenc, quina cultura i fermesa de conviccions, afermarà encara mes el significat lliberal i progressiu, federal i català de la nostre candidatura.

Queda doncs definitivament proclamada la candidatura nacionalista federal per a les vinentes eleccions de Diputats provincials amb els noms dels prestigiosos ciutadans

En Martí Inglès Folc
En Pere Calsina Balló
En Pere Bosch i Bosch

La nostra candidatura es garantia de bona administració, de tolerancia, de catalanitat i d'aquella ferma tendencia democrática que porta l'odi a tota mena de caciquisme i l'amor a totes les idealitats progressives.

Aquest Comitè, confiant en la vostre ciutadania, en el vostre amor a Catalunya i a la República, espera veure triuñar amb la nostre candidatura, els principis federals i republicans amb que sempre s'ha honorat aquest Empordà.

«Carta desclosa»

a **En Martí Carreras, President de la Junta Comarcal de l'Unió Federal Nacionalista Republicana de l'Empordà.**

Molt senyor meu i amic:

Fa alguns jorns, el 2 del present com vosté no ignora, que vaitj esser sorprés per la sempre agradosa visita de dos bons ciutadans i fermes federals: els senyors Puig Pujadas i Josep Serra. L'objecte que portà a dits correligionaris a casa meua—com sab també—fou el d'oferrme, mes qu'oferrme el de pregar-me el que acceptés un lloc en la candidatura de **L'Unió Federal Nacionalista Republicana** qu'ha de lluitar en las properas eleccions de Diputats provincials. Després d'escoltar-los durant son comés amb remarcable plaher i no poca recansa vareitj veurem tot seguit precisat a trencar lo diàlec, a declinar tan gros com inmerescut honor, per a la sencilla i potent rahó de no tenir jo prou confiansa amb mi mateix, o, mes ben dit, amb la mèva de temps forsa quebrantada salut per a el desempeny d'un càrrec de tal compromís, sempre, i mes avui; recanme a la vegada, com dic, no puguè complaure a dits senyors emissaris de la Junta Comarcal puig que la missió llur resultava doblement afalagadora per a mi ja que molt delicadament portaba involucrada en son sí una mena d'homenatge postum en vers qui me llegà un jorn un nom tan honorat com gros en prestigi dins el camp republicà. Nom *històric*, com ha dit algú, i que després de tants anys encara representa quelcom i diu alguna cosa en aquest Empordà, an aquesta terra amarada de llibertat i democracia; nom qu'en aquestos crítics moments de lluita, jo me permeto en front de l'enemic invocar-lo com a símbol a fi i efecte de que serveixi de nexa, de llaç d'unió que acoblán als homes de bona voluntat en una sola aspiració, la de vencer, fasi qu'en aquestos instants decisius es pensi menys en els homes i mes, o sols, en els ideals, única manera de no fer el joc de l'enemic al qu'estém i venfm obligats a combatre, no sols els federals, sino tots quants se diuen republicans, sia el qu'es vulga l'adjetiu que segueixi.

De tots modos—i tornant a pendre el fil de la carta després d'aquesta digressió—considerant la mes o menos trascendencia qu'en aquells moments podia tenir per a l'Unió la meua decissió, i per altra part l'insistencia de tan bons amics, tot i persistir en les meves rahons que m'impedien anar de candidat, feu qu'ens despedís deixant la cosa en suspens i demanantlos-hi, jo, que me concedís un plaç d'un parell de dies per a pensarmi i decidir. Precisament l'ensendemà de la nostra entrevista me sentí forsa indisposat; indisposició que rebassant el terme assenyalat fou causa de que l'amic Puig Pujadas, en carta qu'em dirigí el dia 4, interpretés mon silenci com a una acceptació tácita, de ma part, a ocupar un lloc en la candidatura de l'Unió federal. Per mes que mon silenci no volgués dir precisament lo qu'es pensà dit senyor, no atrevínme ja a desairarlo li contesto tot seguit per carta i dient-li que accepto.

Durant aquest intermitj i fins arribar al dia d'avui so estat encara dubtant, tot i el compromís contret amb l'amic Puig per a contar ja per endavant que dat cas ja m'en absoldria; doncs, com es de suposar que las causas que motivaren mon refús persistirán, si no aumentan, en lloc de minvar, i com jo entenc qu'els càrrecs públics sols i ha una manera de desempenyarlos qu'es cuidant-sen amb interés, i com jo dubto que ho pogués fer-ho tot i ma bona voluntat es per aixó, amic Carreras, qu'avans no's fassi pública la meua acceptació me dirijeixo a vosté a fi i efecte de que pugui disposar lliurement del lloc que per acort de la Junta Comarcal se m'habia reservat en la candidatura i per mi acceptat, i de qual acort els romandrà sempre fonament agrait i reconegut, aixís a vosté com en els demés companys de Junta

Son afectíssim amic i correligionari,

JOSEP TUTAU.

10 Febrer.»

Figueres 15 de Febrer de 1917.

El President,

M. Carreras.

La qüestió de l'organista de l'esglesia

Allà en els anys 1891 i 1892, aixís que els republicans tingueren majoria en el nostre Ajuntament, varen tractar de suprimir el pagament d'aquesta pensió ara en litigi de l'organista de l'esglesia. Fou D. Joan M. Bofill qui proposà sometre la qüestió al dictament de lletrats, per a saber si la escriptura de la pensió era o no vàlida; o sia per a veure si hi havia un medi legal de que una ciutat republicana no hagués de pagar pensions vitalícies a un capellà beneficiat.

Aixó que's tant natural en homes de idees lliurepensadores, els regidors Pascal i Luisitu, que volen passar per republicans dels de millor marca, ho califiquen d'«atropell», de que l'Ajuntament no vol complir compromisos sagrats, etc.

Aquells republicans de l'any 1892, concellers i no concellers, entre ls quals hi havia en Pascal—qui hara no vol recordar-se'n—posaren tot el seu empenyo en aquesta qüestió, ja que's tractava de declarar a l'Ajuntament lliure de compromisos i de dependencia amb l'Esglesia. Si altres regidors, per el seu catolicisme, indogudament, havien volgut lligar el pervindre de l'Ajuntament a una servitut esglesiaística, els concellers republicans feren una qüestió d'honor desfer l'obra clerical dels anteriors ajuntaments. I és clar que haurien pledejat fins a l'últim recurs! Sols a un home d'esperit migrat se li pot acudir, com al senyor Pascal, veure en aquest litigi unes pessetes mes o menys d'aventatjal

Les idees «psicológicas» den Luisitu

El Sr. López, no sabem si per mala fé, o per manca de comprensió, o per les dues coses al plegat, ha dit que nosaltres en el número 285 d'aquest periódic ja diguérem que'l Sr. organista «legalment tenia raó. Mentida. Lo que diguerem es aixó: «Suposant que l'organista de l'esglesia tingui raó amb arreglo a les lleis de Espanya, o millor dit: amb la subordinació de les lleis d'Espanya a les lleis de l'Esglesia Romana, tindrà raó legalment» i mes avall, diem: «per raó que legalment tingui l'organista, mai podrém considerar que sigui de justícia acceptar aquella escriptura amb la qual un Ajuntament católic va comprometre a la ciutat a pagar a l'organista una pensió vitalícia.» Per lo tant es molt diferenta una cosa de l'altra. El Sr. López amb aquest modo de desfigurar la veritat, o de no saber compendre lo que llegeix—que molt podrien ser les dues coses a la vegada—s'acaba de posar en ridícul.

També deiem en l'article del n.º 285, parlant del Sr. López, que era estrany que un evangelista s'entusiasmés amb

una sentencia que condemna a un Ajuntament republicà a servir a l'esglesia católica per virtud de lo establert en el Concili de Trento i en el Concordat de Espanya amb la «Santa Sede». Es un cas mai vist: un *protestant vaticanista!*

Per que no'n parla el Sr. López, de aquesta seva acció *justiciera*, en el seu periódic *evangelista El Heraldó?* No seria aixó exposar un mèrit, ell que no li sobra res de modestia?

Perqué no parla d'aixó, en lloc de parlar de «las elevadas ideas psicológicas»?

Ell si que te bones idees *psicológicas, pistológicas i pistonudas!*

GRAN BAR PARISIEN

DE FRANCISCO COROMINAS

Palau, 19, devant la Rambla

Aperitifs-Refrescos
Café i Licors de les mellors marques

De Port-Bou

Torroella a la vista.

Tan pronto como el Sr. Cusi haya puesto su V.º B.º a la Candidatura *Radical-Federal-Monárquica*, quedará esta expuesta en el barracón de su semanario *Libertad*. El Pincho de la banda pone en conocimiento de los chupa-cirios, rapavelas y escoria de todos los partidos, que aquel trio, dignos representantes de ellos, VA A LA LUCHA, siendo uno de los candidatos nuestro vecino Sr. Torroella; no lo confundan ustedes con el malo, se refieren al peor.

Bendita sea la hora en que se pensó llevar a cabo tal gansada. Que mejor ocasión podíamos esperar para zurrarle la badana!

Claro que no le hará gran mella la publicación en el mitin y en la prensa, de su inmoral vida política nutrida de falsedades y traiciones, contando como cuenta con su Samaruch, que pluma en ristre recibirá la inspiración de las mulas, digo musas y lo defenderá en verso.

La primera visita que el *Gran Pachá Radical* ha dado para tomar el pulso a los anémicos, ha sido a Culera, poniéndose al habla con los concejales de aquel pueblo que forman parte de su minoría, para recabar de aquellos señores el apoyo de los Cusinistas que allí existen, comprometiéndose él por su parte asistir por vez primera a la Sesión Municipal del viernes día 16, para apoyar la absurda pretensión de uno de su grupo concejil, y el muy capaz Sr. Torroella, ¡ya lo creo! de defender cualquier barbasada de sus amigos aunque que esté reñida con la seriedad e intereses del pueblo, es por lo que nos atrevemos a

IODENOL MARTIN

Perfecte substitut de l'oli de fetje de bacallà.—Reconstituent de gust agradable i excel·lents efectes.—Antiga i acreditada Farmacia de R. MARTIN, successor de Deulofeu.—Rambla, 12.

asegurar que, el mentado día, hará acto de presencia en el Ayuntamiento, después de haber hecho campana todo el año pasado, menospreciando así el mandato de sus votantes a los que ahora pretende de nuevo tomarles el cuero cabelludo, solicitando sus sufragios.

Quando los cuervos revolotean por el espacio, no está lejána la res que han de devorar, y cuando Torroella va a la sesión tras larga ausencia, ¡atención que hay trampa en puerta!

Y, en efecto, la hay: los ediles de Culera reforzados con el Vilarrasa de aquí, dirigidos y apoyados por D. Rafael, pretenden introducir el matute de una lineación de terrenos en Culera para beneficiar intereses particulares de un concejal de su grupo, el Sr. Gratacós.

Es una fatalidad la que pesa sobre el Sr. Torroella; no hay asunto sucio en el que su nombre no figure, importándole un comino el que dirán, mientras le reporte alguna utilidad. ¡Pero a que precio la consigue! Véase:

¿Se necesita un hombre para el espionaje? Inmediatamente se piensa en Torroella. ¿Qué quién habrá delatado a fulano? Acto seguido se piensa en Torroella. ¿Quién se prestaría a hacer tal o cual ridículo? Torroella acude a la imaginación; y tanto es así, que hasta en los momentos de mayor apuro que tuvo Juvells al verse perseguido por la Guardia Civil, es probable que también pensó en Torroella, y quien sabe si no fué en vano; la cuestión es, que logró internarse a Francia a pesar de la estrecha vigilancia que se ejerce para los indocumentados, y allí vive como un Señor. ¿Qué documentos presentaría para dejarle libre el paso? ¿Lo sabe a caso Torroella?

El lector se sonríe por que también conoce el paño. Pues ya ves amigo mio, a pesar de todo y de tu sonrisa, más fresco que una lechuga se presenta para Diputado, y hasta Vilarrasa padre, su agente de negocios mixtos, asegura su triunfo, como también lo da por descontado el cebollino de Samaruch; pero a pesar de la opinión de esas dos celebridades, no hay que alarmarse, por que semejante marranada no la tolerará el distrito.

Aún hay clases y vergüenza republicana.

KARENIN.

Collegi Ramis

Primera ensenyança complerta, eminentment pràctica.—Solfeig.—Francés.—Teneduria de llibres.

Conferències per a joves i senyorettes de 11 a 12 dematí, i de 5 a 6, 6 a 7, 7 a 8 i 8 a 9 tarde.

Els nostres amics de Vilabertrán ens pregunuen l' inserció de la següent:

Necrologia

En la ciudad de Barcelona, el día 11 del actual, falleció víctima de tan inelentemente como rápida enfermedad nuestro tan venerado amigo el distinguido e Ilmo. Señor Ingeniero Jefe de la 1.ª División Idrológica forestal de la Cuenca inferior del Ebro y Pirineos Orientales; Caballero Comendador de la Orden Civil y Miembro de la Junta de Aguas y natural de este pueblo de Vilavertrán, D. José Reig y Palau. ¿Porqué, muerte ingrata, habías de arrebatarnos tan distinguido como noble amigo? No sabías el bien que a la humanidad hacía y la necesidad de que viviera? ¿No sabías el trabajo constante a que se dedicaba, propio de su carrera, para bien de las Comarcas de los pueblos y de las gentes? Pues ¿porqué muerte traidora, a los 53 años de edad, en la mitad de la vida, cuando todavía era la esperanza de nuevas obras, de nuevas amistades y de nuevas protecciones, como en tantas veces se había

distinguido con su proceder filantrópico, nos lo quitas?

¡Ah! Tal vez haya influido el delito de robo de que fué víctima no hace muchos días; robo de prendas, joyas y regalos de sus personas más íntimas. ¡Ladrones...! ¡Tal vez sí... vosotros habéis ayudado a su muerte...!

Una familia, un pueblo, una Comarca, una División forestal, una Región, un Gobierno, debe llorar la sensible pérdida y perseguir a los causantes. El vecindario entero de Vilabertrán, y a su frente las Autoridades Civiles, Judiciales y Eclesiástica, se asocian al dolor de su familia por tan irreparable pérdida, enviándole su más desconsolado pésame.

M. JUNQUERAS.

Vilabertrán Febrero 1917.

CASA.—Se ven la del Carrer de Vilafant, 44.—Rahó, J. Palau, Plaça del Sol, núm. 2.

Fulla nova d'un periòdic vell.

Amb el títol de «Alt Empordà», *La Veu de l'Empordà*, ha comensat a editar una fulla setmanal que serà, segons sembla, per a literaris esplais d'alguns regionalistes els escrits dels quals no haurien encaixat prou dintre del periòdic catòlic, ja que aquest té certes tendències o conxorxes amb gent del vell règim centralista, per allò del seu catolicisme polític, i els quals fan la nova fulla volen ostentar certa puresa molt difícil de mantenir dintre de la disciplina de la Lliga.

Retorném la salutació a la nova fulla, tot desitjant-li, pel seu be, que renyexi del tot amb els caciquistes de *La Veu*.

Els «pantanos» d'en Gasset.

Les plujes d'aquets dies han deixat la carretera de Madrid a França feta un estany navegable. Lo mateix passaria en el troç dels carrers Nou i de la Junquera si els adoquins que hi posarà la influència del cacic Cusi, no estiguessin ja en camí.

Del plet de Mossen Lleis.

Deixant de banda la part còmica que donen al assumpte els regidors senyors Pascal i López, els quals, especialment el primer, se n'ha erigit el *leader* baix tots els aspectes, prescindint inclús, de que en el Consistori hi tingui dos companys advocats, nosaltres hem de recullir una frase del atrabiliari Luisitu que per a no desmentir allò de «quién mucho habla mucho yerra» enrahona molt i diu moltes tonteries. Esclar que no pot fer-hi més, ja que tothom es com es, prò nosaltres, tampoc podem deixar passar les coses sens el degut comentari, esvaïnt aixís males suposicions.

El senyor Luisitu, que's *senyor* per l'esforç dels altres, i no pel propi, va donar per sentat de que'ls advocats sempre donaven rahó an el client que'ls consultava.

Nosaltres no negarem pas que alguns advocats, amb mires a la factura, deixin d'esser sincers al ésser consultats, prò en el cas que'ns ocupa, debèm sortir en defensa d'aquells tres que dictaminaren en consciència i sens que cobressin res amb mires al sosteniment de cap plet.

Aquells tses advocats, eren: don Josep Amat, don Pelai Massanet, i don Pere Vives. El primer, va morir pobre per no cobrar la meitat de les consultes que se li feien; mes que un advocat, era un amic.

Del segon, home de confiança de la familia López, copiarém lo que'n digué el mateix *Libertad* parlant d'ell. «La característica más saliente en él, era la franqueza y la justicia. No toleraba la más mínima anomalía».

Hem de suposar, doncs, que no seria pas d'aquells que segons el Sr. López, son advocats que «defienden SU causa».

I, respecte al tercer, don Pere Vives, els companys de Consistori del senyor López, senyors Giralt i Moragas amb més autoritat que nosaltres podran exposar si el creuen capàs de posar la firma en un dictamen amb mires a «SU causa».

Ja ven doncs el Sr. López, com aquell Ajuntament quin cap devanter era don Joan M.ª Bofill, estava ben assessorat i no podia seguir altre camí que'l senyalat per aquets tres advocats.

I pensar que allavors, el mateix senyor Pascal ho defensava aixís amb tota la seva vehemència!

Que parlin els xerraires.

Sembla que algún desaprensiu d'aquets que solen tenir mèrits mes que suficients per a ocupar un lloc en el Presiri, se permet propalar que EMPORDA FEDERAL no parla del joc per que també forma part de la llista dels que cobren.

Res haviem dit fins ara, per que ignoràvem que s'ens fes objecte d'aital indignitat, prò avui, a més de protestar d'aquesta falsa suposició, ja que no fer-ho podria semblar complicitat, ens dirigim an els nostres difamadors i al trust de la timba, per a que fassin pública la nostra baixesa o per que deixin d'embutir amb baba d'odi polític el nostre nom.

I ara an els nostres llegidors, hem de dir-los-hi; que EMPORDA FEDERAL ja fa temps va fer públic que no tornaria a parlar del joc fins que fos de manera ferma i en serio fent-se resó dels batècs de l'opinió recullint per la premsa ciutadana, prescindint, es clar, d'aquells pulcres que per anar *contra* el joc fan fulles extraordinaries.

Aquets son els únics motius per que no hem insistit sobre aixó que resulta un plet perdut.

Ara, si amb serietat vol fer-se queicòm *contra* el joc, contin amb nosaltres.

Farmacia renovada.

Fa hó de veure, l'anel de renovació que d'un quant temps ençà ha invadit l'esperit del comerç figuerenc, ànsia que se va traduint en un constant embelliment de la nostre petita ciutat, arribant a sostenir ventajosamente la competència amb les seves similars.

Avui ens toca registrar l'esplèndida renovació, que de l'antiga farmacia Secret de la carretera del Castell, ha fet el seu actual propietari l'apotecari doctor Ferrán quin cognom es ben conegut en aquest Empordà.

Son infinites les felicitacions que está rebent el nostre amic, per les esplèndides reformes que tan dintre l'ordre estètic com en el del mellor servei del públic, hi ha posat en el seu establiment que ha quedat convertit en un dels millors d'aquesta encontrada.

EMPORDA FEDERAL se complau en afegir-hi la seva felicitació desitjant-li la major prosperitat en el seu comerç.

EN VENTA.—Una viña en plena producció, de cabida doce vesanas, en término de esta ciudad y lindante a carretera pública. Libre de cargas. Informará el Procurador D. Tomás Jou.

Canals... adoquins... carreteres...

Es innegable; l'estat de la carretera de la Junquera es deplorable com mai s'hagués vist. Alló no es una via d'un Estat civilitzat, alló es un trencacòlls

qu'ens avergonyeix quant els estrangers pregunten: es aquesta, la vostre route nacional?

Aquestes queixes del yianant, igualment justificades, també les sentim nosaltres a cada moment quant se parla de aquets rius de fanc que interrompeixen el trànsit pel carrers Nou i de La Junquera; prò no s'apurin, aixís com en Baró ens va prometer el Canal, En Cusi repetidament ens ha promès l'adoquinat, i per aital motiu, l'Ajuntament va donar-li diferents vegades les gracies...

Aixís que, aquells propietaris i fabricans que no podien venir un sot a la carretera sens que possessin el crit al cel, no s'esperin, que quant En Cusi ens haurá posat els adoquins també els hi adobará la carretera.

Ara, per ara, no'l molestin, que prou feina té, quant es a Madrid dons primer que les carreteres, son les contribucions; aquesta mina quina prórroga sembla se li ha estroncat.

Els nous vocals associats.

En la Sessió d'Ajuntament celebrada ahir va tenir lloc el sorteig dels ciutadans que havien de formar part de la Junta Municipal, siguent els favoreuts, els senyors següents:

Josep Riera Marqués.—Lluís Pagés de Puig.—Joaquim Ribera Casellas.—Marcelf Soler Cufí.—Josep Suti Guardiola.—Josep Domingo Riera.—Joaquim Serra Isern.—Conrado Tauler Sagrera.—Miquel Macau Falgás.—Vicent Salleras Camps.—Emili Garcia de Pou.—Antoni Bisbal Martorell.—Pere Vives Casademont.—Martí Mestres Borrell.—Lluís Aupi Margall.—Francisco Cabús Polit.—Miquel Baró Solsona.—Simón Guiset Bertran.

Carnaval de Barcelona.

La Companyia de M. Z. A. per a facilitar la concorrencia al Carnaval de Barcelona, ha establert rebaix de preus que comensa del 16 al 21 per a anar; i del 18 al 26 per tornar.

Aquets billets de 2.ª i 3.ª no serán válits pels expressos.

D. BOSCH (fotógrafo)

Calle de Llers, n.º 20.—FIGUERAS

Decidido e infatigable siempre, en introducir dentro de mi magestuoso y espléndido taller fotográfico, todos los adelantos de la fotografia moderna; me es grato anunciar, que después de haber adquirido como único en la provincia, el maravilloso invento de las fotografias Animadas; ahora me honro también, en anunciar un trabajo único en la provincia y es el de trasportar en portal minia-da, el retrato de una señora sea de edad, o joven, en el más rejuvenide y hermoso cromo, de los que se ven expuestos en las librerías.

Tambien acabo de instalar como he visto en Paris en un departamento de mi espacioso jardín, una pista expofesa para fotografíar automóviles y cualquier otro carruaje, incluso caballos sueltos y con jinete, para cuyos trabajos, acabo de montar un Lente que posee un Angulo potentísimo.

PRECIOS SUMAMENTE AJUSTADOS

REGISTRE CIVIL DE FIGUERES

del día 10 al 17 de Febrer

NAIXEMENTS

Día 12.—Dolors Felip Palomé.

» 15.—Rosa Trulls Macau.

MORTS

» 10.—María Soler Mendez, 82 a. v.

» 16.—Josep Corbalán Sancho, 75 a. c.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figueras.

Glinica del Dr. Bach

Doctor en Medicina y Cirujia

Ex Cirujano de los Hospitales Militares de Paris,

Ex-Médico de número del Hospital del Sagrado Corazón de Barcelona.

MEDICINA, CIRUJIA GENERAL, ENFERMEDADES DE LA MUJER

CONSULTA DE 10 A 12: PALAU (Placeta), 13, 1.º—FIGUERAS.

T. CARLOS MERCIER
 Sucesor de ESTEBAN POMÉS
Fábrica de Pastas finas para sopa
 Calle Nueva, núm. 6 y Blanch núm. 1
 Teléfono, núm. 52
FIGUERAS. - (Provincia Gerona)

SOMBRERERIA
 DE
Pararols Germans
 Per imposició de
LA MODA
 sempre lo més modern i elegant en
 Sombreros : Gorres : Corbates : etc., etc.
FIGUERAS Monturiol, 9

«El Eco de la Moda»
NARCISO FONT
MAESTRO MODISTO
 Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—**FIGUERAS**
 Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora
 y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

BANCA Y CAMBIO
 DE
J. FERRÁN Y GALTER
 (Sucesor de Miguel Coldecarrera)
 Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre
 París y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de
 metálico y de títulos en custodia, etc. etc.
 Calle Vilafant, 2 y 4.—**FIGUERAS**

DROGUERÍA
 DE
JULIO MARGALL
 Plaza de la Constitución, 14
FIGUERAS

Consultorio del Dr. Tutau
 Para enfermedades Venéreas y de la Piel
 Nuevo horario de Consultas
 Días laborables (De 11 a 12 mañana) (Jueves solo de 10 a 1 mañana)
 excepto los jueves (4 1/2 a 6 1/2 tarde) (Festivos) 10 a 12 id.
 Calle Vilafant, 24, bajos.—**FIGUERAS**

Productos Químicos y Farmacéuticos **Aguas**
minerales **Artículos para la Fotografía**
Pinturas, Colores, Barnices.

LIBRES I PERIÓDICS
FRANCISCO CANET
 Pujada al Castell 2.
 No deixeu de llegir «Un español Pri-
 sionero de los alemanes». Es el cautiveri
 esgarrifós d'en Valenti Torres, natural
 de Manresa.

NO COMPREU MOBLES
 sense visitar primer el gran magatzem
EL 24
 DE
ESTEVE VILANOVA
 Carrer Ampla, 24.—**FIGUERAS**
 Solidesa, elegancia, baratura.—Exposició
 permanent.

Novedades
 para
Señora

Per a anunciar en «Em-
 pordá Federal» cal diri-
 gir-se a n.º en F. Batet
 (Plaça Comerç)

RECADERO
 DE
FIGUERAS A PERPIGNAN
 y vice-versa
 Admite comisiones los Jueves y
 Domingos en el «Café Bar Parisièn»,
 Rambla; y calle de Perelada, 13, Fi-
 gueras. En Perpignan, Rue Grande
 San Martin, 71.

HIJOS DE J. MATAS
FIGUERAS

Imprempta. Tarjetería
 DE
JOSEP SERRA FABREGA
 Caamaño, 21.—**FIGUERAS**

FARMACIA FERRÁN
 Subida al Castillo, 6.—**FIGUERAS**

Impresions de luxe i econòmiques
PREUS REDUITS

Centro de Específicos Nacionales y Extranjeros y de Aguas
 minero-medicinales. — Soluciones inyectables esterilizadas. —
 Sueros y Vacunas. — Oxígeno puro. — Ortopedia. — Perfumería hi-
 giénica. — Báscula medical. — Herboristería medicinal selecta. —
 Laboratorio especial para análisis profesionales. — Depositario
 exclusivo de los productos de la S. A. «Producción Farmacéutica
 Española» y de las Pastillas «Orión» al eucaliptus contra la tos.
Especialidades Farmacéuticas FERRÁN
Fosfomaltina Granular, poderoso tónico reconstituyente. — **Fermentos di-
 gestivos**, de excelente resultado para corregir y curar los desarreglos del Aparato
 digestivo. — **Neurokephaline**, remedio seguro e inofensivo del elemento dolor cual-
 quiera que sea su causa. — **Píldoras laxo-purgantes**, purgante suave y agradable.
 — **Regulator de las funciones intestinales.** — **Lombricida vegetal**, infalible para ex-
 pulsar los gusanos intestinales (cucs) de los niños. — **Loción capilar**, higiene de la
 cabeza. Hermosea, evita y detiene la caída del cabello.
 Depósito general: **FARMACIA FERRAN**

BAR «EL VERMOUTH TORINO»
 DE
J. JAIME ROURA
 SIRVE TODA CLASE DE APERITIVOS DE LAS MEJORES MARCAS
 Casa especial del Vermouth
MARTINI ROSSI de Torino
 es el mejor y el mas higiénico
PRECIOS SIN COMPETENCIA
8, Subida al Castillo, 8.—FIGUERAS